

In dankbare herinnering aan

Jan Kamerink

weduwnaar van
Johanna Geertruida Grouve

Hij werd geboren op 9 augustus 1916 op de boerderij aan de Sluizendijk te Rectum. Daar heeft hij temidden van zijn dierbaren op 84-jarige leeftijd ook zijn leven afgesloten op 8 december 2000. We namen van hem afscheid tijdens de uitvaartplechtigheid in de H. Dionysiuskerk te Rijssen op 14 december waarna de begrafenis volgde op het R.K. Kerkhof aldaar.

Jan Kamerink voelde zich thuis aan de Sluizendijk, niet alleen vanwege de boerderij, die hij voortzette, maar ook vanwege de natuur en de dieren, waar hij van hield en zo mee verlouwd was. En omdat het zijn thuis was, bleef het een thuis voor de naaste familie en werd het een thuis voor vele anderen. Want Jan had graag mensen om zich heen en mensen waren graag bij hem. Door zijn eerlijke betrokkenheid bij jong en oud wist een ieder zich welkom bij hem. Hij stond leergierig open voor alle moderne ontwikkelingen, maar mocht ook graag vertellen over vroeger. Samen met Anne, met wie hij in 1945 trouwde, vormde hij een warm gezin met twee kinderen, Rinus en Gerda. Het was hard werken in die tijd, maar hij keek er met dankbaarheid op terug. Het contact met mens en natuur was voor hem het belangrijkste. Met genoegen kon hij verhalen over de jacht, waar hij zo van hield, over de vergaderingen in het bestuur van de KVP te Wierden, over de goede band en de gezelligheid met de noabers in de buurt. Een grote tegenslag was voor hem het te vroege overlijden van zijn lieve vrouw Anne. „Verder heb ik een fantastisch leven gehad”, kon hij op zijn sterfbed zeggen.

Vol dankbaarheid voor de goede zorg, vooral van zijn (schoon)dochter Annie, kinderen, kleinkinderen en de vele anderen, die met hem meeleefden en graag bij hem waren. Deze dankbaarheid was wederzijds, want zelf leefde hij vol oprechte belangstelling met een ieder mee. Hij gunde zijn kinderen en kleinkinderen hun eigen leven, maar volgde hen op de voet en vond het heerlijk, dat zij hem daarbij als vanzelfsprekend in vertrouwen namen. Ook toen zijn gezondheid de laatste jaren minder werd, bleef hij op de boerderij van alles op de hoogte en fietsend door de buurt genoot hij van de koffie bij de burens, want hij was altijd een welkome gast.

Toen zijn afscheid naderbij kwam, was het enige waar hij zich zorgen over maakte dat hij anderen tot last zou zijn. Maar de zorg voor hem was geen last, maar een vreugde en we zijn dankbaar, dat hij uiteindelijk temidden van ons allen in zijn eigen vertrouwde thuis afscheid kon nemen. Hij hoorde zo bij ons, als vader, als opa, dat we hem zeer zullen missen, want het was zo goed samen.

Samen rond zijn sterfbed mochten we bidden tot de God van alle leven, die hij als zo vanzelfsprekend herkende in de natuur en in mensen en nu hij van ons is heengegaan, bidden wij: Goede God, neem Jan Kamerink op in Uw Liefde. Mag hij nu thuis zijn bij U, samen met zijn vrouw Anne in Uw Huis van vrede, waar we eens weer verenigd mogen zijn. Amen.

DANKBETUIGING

Voor uw medeleven en belangstelling na het overlijden van onze trouwe vader en lieve opa zeggen wij u onze hartelijke dank.

Familie Kamerink

December 2000 / Sluizendijk 7, Rectum